

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 20 mai 2009 (26.05)
(OR. en)**

**8267/2/09
REV 2**

**CRIMORG 53
COPEN 66
EJN 23
EUROJUST 19**

DECLASIFICARE

a documentului: 8267/1/09 REV 1 RESTREINT UE

din data: 27 aprilie 2009

noua clasificare: niciuna

Subiect: RAPORT DE EVALUARE PRIVIND
CEA DE A PATRA RUNDĂ A EVALUĂRIILOR RECIPROCE
„APLICAREA PRACTICĂ A MANDATULUI EUROPEAN DE
ARESTARE ȘI A PROCEDURILOR CORESPUNZĂTOARE DE
PREDARE ÎNTRE STATELE MEMBRE”

RAPORT PRIVIND ROMÂNIA

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor versiunea declasificată a documentului sus-menționat.

Conținutul acestui document este identic cu cel al versiunii precedente.

RESTREINT UE

CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE

Bruxelles, 27 aprilie 2009 (04.05)
(OR. en)

8267/1/09
REV 1

RESTREINT UE

CRIMORG 53
COPEN 66
EJN 23
EUROJUST 19

RAPORT DE EVALUARE PRIVIND

CEA DE A PATRA RUNDĂ A EVALUĂRILOR RECIPROCE

„APLICAREA PRACTICĂ A MANDATULUI EUROPEAN DE ARESTARE ȘI A PROCEDURILOR CORESPUNZĂTOARE DE PREDARE ÎNTRE STATELE MEMBRE”

RAPORT PRIVIND ROMÂNIA

RESTREINT UE

CUPRINS

1.	INTRODUCERE	3
2.	AUTORITĂȚILE ȘI TEMEIUL JURIDIC	4
3.	ORGANIZARE ȘI PRACTICI - ROLUL DE STAT MEMBRU EMITENT	6
4.	ORGANIZARE ȘI PRACTICI - ROLUL DE STAT MEMBRU DE EXECUTARE	14
5.	DISPOZIȚIA PRIVIND FORMAREA	27
6.	PERSPECTIVELE APĂRĂRII	29
7.	CONCLUZII	29
8.	RECOMANDĂRI	37

ANEXE

ANEXA A: Programul vizitelor	40
ANEXA B: Lista persoanelor întâlnite	42
ANEXA C: Lista abrevierilor	44

RESTREINT UE

1. INTRODUCERE¹

- 1.1. Ca urmare a adoptării Acțiunii comune din 5 decembrie 1997, s-a instituit un mecanism de evaluare a aplicării și a punerii în aplicare pe plan național a angajamentelor internaționale în domeniul luptei împotriva criminalității organizate.
- 1.2. În urma discuțiilor pe marginea unei propuneri a Președinției luxemburgheze privind tema celei de a patra runde de evaluări reciproce², GMD din 11 iulie 2005 a adoptat tema astfel cum a fost propusă, și anume „aplicarea practică a mandatului european de arestare și a procedurilor corespunzătoare de predare între statele membre”. În cadrul GMD din 11 iulie, s-a convenit, de asemenea, ca Președinția britanică să pregătească chestionarul de evaluare.
- 1.3. În urma unei cereri scrise adresate delegațiilor de către președintele GMD la 9 septembrie 2005³, statele membre au numit experți cu cunoștințe practice substanțiale privind mandatul european de arestare.
- 1.4. În cadrul reuniunii sale din 28 octombrie 2005, GMD a aprobat chestionarul de evaluare pentru cea de a patra rundă de evaluări reciproce. Obiectivele exercițiului de evaluare și chestionarul în cauză figurează în documentul 14272/05 CRIMORG 131 COPEN 175 EJN 57 EUROJUST 77.
- 1.5. De asemenea, în cadrul reuniunii sale din 28 octombrie 2005, GMD a discutat și a aprobat documentul 13824/05, ordinea revizuită a vizitelor de evaluare reciprocă. România este cel de al douăzeci și șaptelea stat membru care face obiectul evaluării în cadrul celei de a patra runde de evaluare.

¹ Prezentul raport de evaluare nu aduce atingere, în niciun fel, evaluării Comisiei cu privire la progresele globale înregistrate de România în domeniul reformei judiciare, al luptei împotriva corupției și criminalității organizate, în cadrul mecanismului de cooperare și de verificare [instituit prin Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 (C(2006) 6569 final).

² 9602/05 - Dezbateri de orientare privind exercițiul de evaluare reciprocă propus.

³ 6206/1/06 REV 1 - Calendarul pentru 2006 și desemnarea experților.

RESTREINT UE

- 1.6. Experții însărcinați cu realizarea acestei evaluări au fost: dna Joana Gomes Ferreira (Procuror, șef al Gabinete de Documentação e Direito Comparado, Parchetul General, Portugalia), dl Cezary Michalczyk (Procuror, Departamentul pentru cooperare judiciară externă, Ministerul Justiției, Polonia) și dl Fergus Healy (Comisar de poliție, Biroul Superior, Unitatea pentru extrădări, Crime Policy and Administration, An Garda Síochána, Irlanda). Au fost prezenți, de asemenea, doi observatori: dl Alain Grellet (Eurojust) și dl Peter Kortenhorst (Comisie), alături de Secretariatul General al Consiliului.
- 1.7. Prezentul raport a fost pregătit de echipa de experți cu ajutorul Secretariatului Consiliului, pe baza concluziilor acestora în urma vizitei de evaluare din perioada 18-21 noiembrie 2008, și pe baza răspunsurilor detaliate și utile ale României la chestionarul de evaluare și la o cerere scrisă de informații suplimentare.
- 1.8. Raportul face trimitere la procese diferite în ceea ce privește cazurile de condamnare și de urmărire penală numai în măsura în care există divergențe la nivel de practică între cele două procese.
- 1.9. Scopul principal al echipei de experți a fost acela de a evalua procesele practice distincte utilizate și întâlnite de România, atât în calitate de stat membru emitent, cât și în calitate de stat membru de executare, și de a evalua dispozițiile relevante privind formarea și perspectivele apărării, înainte de a merge mai departe pentru a trage concluzii și pentru a face recomandările pe care le-au considerat adecvate pentru a favoriza mijloacele prin care funcționarea MEA ar putea deveni prioritară într-o mai mare măsură și ar putea fi îmbunătățită.

2. AUTORITĂȚILE ȘI TEMEIUL JURIDIC

2.1 AUTORITĂȚILE

Instanțele românești care tratează chestiuni în materie penală sunt organizate într-un sistem alcătuit din patru straturi cuprinzând:

- Înalta Curte de Casație și Justiție,
- 15 curți de apel,
- 42 de tribunale,
- 188 de tribunale de primă instanță.

RESTREINT UE

Există, de asemenea, o Curte Militară de Apel (cu același rang precum curțile de apel), un tribunal militar teritorial (cu același rang precum tribunalele) și patru tribunale militare (cu același rang precum tribunalele de primă instanță).

Structura Ministerului Public o urmează pe cea a instanțelor, cuprinzând un parchet atașat instanței corespunzătoare. Ministerul Public face parte din sistemul judiciar și, prin urmare, este independent de puterea executivă în exercitarea competențelor sale.

Ministerul Public are o structură ierarhică în care procurorii din cadrul fiecărui parchet sunt subordonați ordinelor procurorului-șef, iar acesta din urmă răspunde în fața procurorului-șef din cadrul parchetului cu rangul cel mai înalt. Cea mai înaltă autoritate din cadrul Ministerului Public este parchetul de pe lângă Procurorul General al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care este împuternicit să elaboreze instrucțiuni cu caracter general. Acesta este numit de Președintele României, la propunerea Ministrului Justiției, în urma aprobării de către Consiliul Superior al Magistraturii.

Ministerul Justiției (denumit în continuare „MJ”) reprezintă autoritatea română centrală în domeniul cooperării judiciare internaționale în materie penală. Acesta a fost desemnat în calitate de autoritate centrală în sensul articolului 7 din decizia-cadru¹. Competențele acestuia sunt descrise în mod expres în legea de punere în aplicare, astfel cum a fost modificată prin Legea 222/2008. În cadrul ministerului, Direcția Drept Internațional și Tratatate este unitatea care răspunde de îndeplinirea acestor sarcini.

Centrul de cooperare polițienească internațională (denumit în continuare „CCPI”), din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, a fost instituit în 2005 pentru a servi drept unic organism național specializat în prelucrarea datelor și schimbul de informații la nivel internațional, în domeniul criminalității transfrontaliere. Acesta include Punctul Național Focal, care cuprinde, la rândul său, Unitatea Națională Europol, Serviciul Operațional și Serviciul Sirene (acesta din urmă desfășoară deocamdată numai lucrări pregătitoare în vederea stabilirii accesului la SIS), și Biroul Interpol București (denumit în continuare „BCN București”), acesta din urmă fiind însărcinat cu chestiunile legate de MEA.

¹ 16907/06 și 16285/08.

RESTREINT UE

2.2 TEMEIUL JURIDIC

Dispozițiile relevante pentru punerea în aplicare a MEA în România sunt cuprinse în Titlul III din Legea nr. 302 din 28 iunie 2004 (denumită în continuare „legea de punere în aplicare”) privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 224/2006 și prin Legea nr. 222/2008¹ (denumită în continuare „Legea 222/2008”).

3. ORGANIZARE ȘI PRACTICI - ROLUL DE STAT MEMBRU EMITENT

Conform informațiilor furnizate în cursul vizitei de evaluare de către funcționarii MJ chestionați², autoritățile române au emis 908 MAE în 2007 și 499 MAE în 2008 (până la 31 octombrie), dintre care 588, respectiv 282, au dus la predarea efectivă a persoanei solicitate³.

3.1. DECIZIA DE EMITERE A UNUI MEA

Autoritatea competentă să emită un MEA în cazurile de urmărire penală este „judecătorul delegat de președintele instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond”, la sesizarea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, atunci când cauza se află în faza care precede etapa de judecată, și la sesizarea instanței care judecă respectiva cauză, dacă aceasta se află în etapa de judecată. MEA în vederea condamnării sunt emise de către judecătorul delegat de președintele instanței de executare⁴, la sesizarea acestuia din urmă⁵.

¹ Monitorul Oficial nr. 758 din 10 noiembrie 2008. A intrat în vigoare la 14 noiembrie 2008.

² Ar trebui remarcat faptul că, în conformitate cu articolul 83 alineatul (6) din legea de punere în aplicare, înainte de a fi modificată prin Legea 222/2008, instanțele emitente aveau obligația de a transmite o copie a MEA Ministerului Justiției. În urma modificărilor introduse prin Legea 222/2008, această dispoziție este formulată după cum urmează: „(6) *În cazul transmiterii directe, autoritățile judiciare emitente române informează Ministerul Justiției în ultima zi lucrătoare a fiecărui trimestru cu privire la mandatele europene de arestare emise în perioada de referință și stadiul executării acestora*”.

³ În ceea ce privește anul calendaristic 2007, aceste informații nu corespund cifrelor furnizate în răspunsurile la chestionarul privind informațiile cantitative referitoare la utilizarea MEA (10330/08), conform cărora în perioada respectivă au fost emise 856 MEA, iar 235 dintre acestea au dus la predarea efectivă a persoanei solicitate.

⁴ În conformitate cu articolul 418 din Codul de procedură penală al României (denumit în continuare „CPP”), hotărârile definitive se pun în executare de către prima instanță de judecată. Hotărârile pronunțate în primă instanță de către Curtea Supremă de Casație și Justiție se pun în executare, după caz, de Tribunalul Municipiului București.

⁵ Articolul 81 alineatul (2) din legea de punere în aplicare, modificată prin legea nr. 222/2008.

RESTREINT UE

Stabilirea autorității emitente a făcut obiectul unei reformări majore prin Legea 222/2008, întrucât dispozițiile în vigoare anterior atribuiau competența de a emite MEA instanței care a emis mandatul de „arestare preventivă” în cursul urmăririi penale sau al etapei de judecată (MEA în vederea urmăririi) și instanței de executare (MEA în vederea condamnării).

Articolul 81 alineatul (1) din legea de punere în aplicare, astfel cum a fost modificată prin Legea 222/2008, prevede o serie de condiții care trebuie îndeplinite pentru emiterea unui MEA. Primele două condiții se aplică atât MEA emise în cazuri de urmărire penală, cât și celor emise în cazuri de condamnare.

În principiu¹, se emite un MEA atunci când există un mandat național de arestare în vederea arestării preventive sau a executării unei pedepse², există indicii conform cărora persoana vizată ar putea fi localizată într-un alt stat membru, iar în ceea ce privește executarea pedepsei care a fost sau ar putea fi stabilită nu au intervenit prescripția, amnistia sau grațierea, cu condiția să se atingă pragurile pentru pedepse, astfel cum sunt stabilite în Decizia-cadru privind MEA. Ar trebui remarcat faptul că, întrucât emiterea unui MEA în vederea urmăririi penale presupune existența unui mandat național de arestare preventivă, iar acesta poate fi emis numai dacă pentru infracțiunea care face obiectul urmăririi penale legea prevede detențiunea pe viață sau închisoarea pe o perioadă mai mare de patru ani³, pragul pentru pedepse în aceste cazuri este *de facto* mai ridicat.

După cum au confirmat mai multe dintre autoritățile chestionate în cursul vizitei, o interpretare strictă a principiului legalității, care stă la baza dreptului penal românesc, duce la concluzia că, odată ce condițiile sus-menționate sunt îndeplinite, nu există altă posibilitate decât să se solicite și să se emită un MEA [articolul 81 alineatul (1)]. Prin urmare, nu se aplică niciun test de proporționalitate.

¹ Articolul 81 alineatul (2) din legea de punere în aplicare, modificată prin legea nr. 222/2008

² În conformitate cu CPP, „arestarea preventivă” este o măsură preventivă concepută pentru a se asigura „buna desfășurare a procesului penal ori pentru a se împiedica sustragerea învinutului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată ori de la executarea pedepsei”, și poate fi efectuată atât în faza care precede etapa de judecată, cât și în etapele de judecată; un „ordin de detenție” vizează să asigure executarea unei hotărâri.

³ Articolul 148 alineatul (2) din CPP.

RESTREINT UE

În conformitate cu articolul 81 alineatul (3) din legea de punere în aplicare, astfel cum a fost modificată prin Legea 222/2008, judecătorul competent trebuie să verifice, odată ce primește sesizarea din partea autorității identificate la articolul 81 alineatul (2), dacă sunt îndeplinite condițiile sus-menționate; în acest caz, judecătorul trebuie să emită MEA; în caz contrar, judecătorul trebuie să prezinte în scris motivele refuzului, printr-o încheiere care poate fi atacată prin recurs de către procuror.

Articolul 84³ din legea de punere în aplicare (introdus prin Legea 222/2008) stabilește condițiile și procedurile de retragere a MEA emise de instanțele române¹.

3.2. VERIFICAREA EXISTENȚEI UNOR EVENTUALE SOLICITĂRI MULTIPLE

În cursul vizitei de evaluare, s-a constatat că existența unor MEA nesoluționate emise de alte instanțe împotriva aceleiași persoane nu este verificată de instanțele române în momentul emiterii unui MEA. De fapt, nu există mijloace (eficace)² cu ajutorul cărora acestea să poată verifica dacă există alte MEA emise pe numele unei anumite persoane, iar, în practică, diferitele instanțe emitente află despre existența acestora numai atunci când serviciul Interpol le comunică locația persoanei solicitate în străinătate.

Ar trebui remarcat faptul că, deși în România nu există un sistem cuprinzător de informații privind procedurile MEA, în noua lege se iau măsuri în acest sens. Astfel, la articolul 81 alineatul (7) din legea de punere în aplicare, introdus prin Legea 222/2008, se prevede întocmirea unui registru privind MEA, menit să înregistreze activitatea instanțelor în acest domeniu.

-
- ¹ Dispoziția respectivă este formulată după cum urmează: „Articolul 84³ (*Retragerea mandatului european de arestare*).
(1) *Mandatul european de arestare se retrage în cazul în care au dispărut temeiurile care au justificat emiterea acestuia ori dacă persoana solicitată a decedat.*
(2) *În cazul prevăzut la articolul 66¹ (5), mandatul european de arestare se retrage dacă persoana urmărită internațional a fost extrădată sau predată în România.*
(3) *Retragerea se solicită de instanța emitentă, care informează despre aceasta autoritatea judiciară de executare, Ministerul Justiției și, după caz, parchetul care efectuează sau supraveghează activitatea de urmărire penală sau instanța care a dispus asupra măsurii arestării preventive a inculpatului ori care a hotărât cu privire la măsurile de siguranță.*”
- ² Cu toate că, după cum s-a afirmat anterior, în conformitate cu articolul 83 alineatul (6) din legea de punere în aplicare, înainte de modificarea acesteia prin Legea 222/2008, instanțele emitente aveau obligația de a transmite o copie a MEA Ministerului Justiției, nu există nicio indicație conform căreia aceste informații trebuiau înregistrate sau prelucrate în scopul consultării externe. De asemenea, nu există nicio indicație conform căreia instanța emitentă ar trebui să solicite în prealabil informații de la CCPI cu privire la MEA nesoluționate emise împotriva unei anumite persoane.

RESTREINT UE

3.3. COMPLETAREA FORMULARELOR/DOCUMENTELE LEGALE

Pentru emiterea unui MEA trebuie utilizat formularul prevăzut în anexa 1 la legea de punere în aplicare¹, care îl reflectă pe cel prevăzut în decizia-cadru. Responsabilitatea pentru completarea formularului MEA îi revine exclusiv judecătorului care emite mandatul, deși echipa de experți a fost informată că, în acele cazuri în care MEA este emis la cererea procurorului, practica curentă este ca acesta din urmă să redacteze o notă cuprinzând toate informațiile necesare pentru completarea MEA, urmând ca judecătorul care emite mandatul să realizeze transcrierea. În cursul chestionărilor nu au fost raportate probleme recurente legate de formularul MEA, în general, sau de o secțiune a acestuia, în mod special.

Conform informațiilor furnizate, în perioada 2006-2008 au fost organizate o serie de seminarii pentru judecători, procurori și grefieri, în scopul asigurării unei interpretări și a unei practici unitare în ceea ce privește emiterea, completarea și transmiterea MEA. În sprijinul autorităților judiciare, MJ a publicat un manual în 2006, iar în perioada ianuarie - martie 2007 a difuzat în rândul judecătorilor și procurorilor o serie de note informative cuprinzând sugestii referitoare la emiterea și transmiterea MEA². De asemenea, Manualul european privind MEA este disponibil pe site-urile Ministerului Justiției și al Institutului Național al Magistraturii.

3.4. TRADUCEREA MEA

În conformitate cu articolul 81 alineatele (3) și (6) din legea de punere în aplicare, astfel cum a fost modificată prin Legea 222/2008, instanței emitente îi revine responsabilitatea de a furniza traducerea MEA în limba solicitată de autoritatea de executare, în termen de 24 de ore de la localizarea persoanei solicitate. Legea prevede că instanța trebuie să atribuie traducerea unui „traducător autorizat” sau, în cazul în care niciun astfel de traducător nu este disponibil în circumscripția sa, aceasta trebuie să notifice acest lucru MJ, care ar trebui să furnizeze traducerea.

¹ Articolul 79 alineatul (2).

² În urma publicării oficiale a Legii 222/2008, o astfel de notă a fost transmisă tuturor instanțelor și parchetelor pentru a le informa cu privire la principalele modificări introduse.

RESTREINT UE

3.5. TRANSMITEREA MEA

În cazul în care locul în care se află persoana solicitată este cunoscut, articolul 82 alineatul (1) din legea de punere în aplicare prevede că instanța emitentă poate transmite MEA direct autorității de executare. Autoritatea emitentă are un grad ridicat de libertate în ceea ce privește stabilirea mijloacelor de transmitere, întrucât MEA poate fi transmis *„prin orice mijloc de transmitere sigur, care lasă o urmă scrisă”*, cu condiția ca autoritatea judiciară de executare să poată verifica autenticitatea acestuia¹.

De asemenea, MEA pot fi transmise prin intermediul MJ, a cărui competență în acest sens este prevăzută la articolul 78 alineatul (3) litera (b) din legea de punere în aplicare, astfel cum a fost modificată prin Legea 222/2008. Dispoziția respectivă reflectă o activitate care, după cum s-a explicat în cursul vizitei de evaluare, constituia o practică curentă înainte de modificarea legii. Într-adevăr, din informațiile colectate rezultă că autoritățile judiciare române obișnuiesc să se bazeze pe sprijinul MJ și al BCN Interpol în transmiterea MEA.

În cazul în care locul unde se află persoana căutată nu este cunoscut, instanța emitentă trebuie să transmită mandatul european de arestare către CCPI, pentru a fi difuzat mai departe prin canalele Interpol, în conformitate cu articolul 83 alineatul (2) din legea de punere în aplicare. De asemenea, sunt prevăzute difuzarea prin intermediul SIS și transmiterea prin sistemul securizat de telecomunicații al Rețelei Judiciare Europene, atunci când va deveni operațional.

3.6. CHESTIUNI RIDICATE DE STATELE MEMBRE DE EXECUTARE ȘI CANALELE DE COMUNICARE UTILIZATE

Autoritățile române au informat experții cu privire la anumite cazuri (UK, IE) în care autoritățile de executare au pus în discuție redactarea MEA (de exemplu, în ceea ce privește descrierea, natura și încadrarea juridică a faptei). În astfel de cazuri, dificultățile au fost soluționate, de obicei, prin furnizarea către autoritățile de executare a unor informații/clarificări suplimentare, sau a textelor dispozițiilor relevante, după caz. Au fost raportate cazuri în care autoritățile de executare au solicitat emiterea unui nou MEA (IT, UK, IE), deși, conform informațiilor furnizate, nu toate instanțele emitente s-au conformat acestor solicitări. Au fost de asemenea înregistrate probleme legate de transmiterea în timp util a unor versiuni lingvistice corespunzătoare ale MEA (BG, SK, PL), care ar trebui privite din perspectiva lipsei de traducători în anumite circumscripții.

¹ Articolul 83 alineatul (1) din legea de punere în aplicare.

RESTREINT UE

Echipa de experți a fost informată că, în mai multe rânduri, au existat probleme în legătură cu garanția rejudecării în cazurile de judecată în lipsă. S-a constatat că, deși este o practică curentă a instanțelor române să ofere o astfel de garanție prin trimiterea la dispoziția pertinentă din Codul român de procedură penală (articolul 522), aceasta nu este considerată suficientă de autoritățile de executare ale anumitor state membre, care solicită o declarație expresă a autorității care oferă garanția.

De asemenea, anumite state membre (BG, SE și IE) au ridicat semne de întrebare în ceea ce privește însăși substanța garanției, astfel cum este prevăzută în legislația națională. În aceste cazuri, preocupările autorităților de executare sunt legate de acceptarea largă a judecății în lipsă în România, de faptul că legislația românească consideră că este suficient ca acuzatul să fie prezent la una dintre sesiunile pertinente ale instanței (fiind astfel informat cu privire la acuzațiile care i se aduc) pentru a se considera că judecata s-a desfășurat în prezența acuzatului și că, chiar și atunci când se consideră că judecata s-a desfășurat în lipsa acuzatului, articolul 522 din CPP permite o „verificare a admisibilității” cererii de rejudecare („poate fi rejudecat”). Echipa de experți a fost informată că aceste chestiuni vor fi abordate în cadrul unei reforme ulterioare a CPP.

3.7. CERERI DE INFORMAȚII SUPLIMENTARE ADRESATE DE STATELE MEMBRE DE EXECUTARE

Conform informațiilor furnizate în răspunsurile la chestionarul privind MEA, cele mai frecvente cereri de informații suplimentare se refereau la descrierea infracțiunilor și indicarea mijloacelor de probă, la informații generale privind dispozițiile legale aplicabile sau sistemul juridic românesc, la condamnările anterioare ale persoanei solicitate menționate în MEA, și la copii ale hotărârilor penale de condamnare pentru care s-au emis MEA.

Autoritățile române au raportat că, în mai multe cazuri, termenul scurt stabilit de autoritatea de executare pentru transmiterea informațiilor solicitate (de exemplu termenul de 2-3 zile stabilit de curțile de apel din Italia), coroborat cu faptul că informațiile solicitate trebuiau traduse, au dus la nerespectarea cererii și, în consecință, la eliberarea persoanei solicitate de către statul de executare.

Ar trebui remarcat faptul că, în conformitate cu articolul 83 alineatul (5) din legea de punere în aplicare, instanța emitentă poate transmite din proprie inițiativă orice informații suplimentare pe care le consideră necesare în vederea executării MEA.

3.8. REGIMUL JURIDIC CARE REGLEMENTEAZĂ RETURNAREA PROPRIILOR RESORTISANȚI ÎN VEDEREA EXECUTĂRII UNEI PEDEPSE¹

Nu există un regim specific privind returnarea cetățenilor statelor membre de executare atunci când România acționează în calitate de stat membru emitent. Funcționarii chestionați au precizat că nu au existat astfel de cazuri și au fost de părere că această chestiune este reglementată de Convenția Consiliului Europei privind transferarea persoanelor condamnate din 1983.

Ca și în cazul garanției rejudecării (articolul 84¹), articolul 84² din legea de punere în aplicare (introdus prin Legea 222/2008) prevede că autorității emitente îi revine responsabilitatea de a oferi garanția transferării în caz de condamnare. Se pare că aceasta era practica curentă și înainte de modificările introduse prin Legea 222/2008. În plus, conform răspunsurilor la chestionarul privind MEA, în astfel de cazuri, instanța emitentă a informat parchetul și instanța care judeca respectiva cauză, precum și unitatea în care persoana solicitată era ținută în detenție, pentru a se asigura că persoana respectivă este transferată înapoi.

¹ Echipa de experți precizează că, în conformitate cu articolul 25 din Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană, (publicată în cursul pregătirii prezentului raport), „Fără a aduce atingere Deciziei-cadru 2002/584/JAI, dispozițiile prezentei decizii-cadru se aplică mutatis mutandis, în măsura în care sunt compatibile cu dispozițiile deciziei-cadru respective, executării pedepselor, în situațiile în care [...], în temeiul articolului 5 alineatul (3) din decizia-cadru respectivă, acesta (un stat membru) a impus condiția ca persoana să fie returnată pentru a executa pedeapsa în statul membru în cauză, cu scopul de a se evita impunitatea persoanei respective.”. Articolul 26 – Raportul cu alte acorduri și înțelegeri, din aceeași decizie-cadru, este formulat după cum urmează: „I. Fără a aduce atingere aplicării acestora între statele membre și statele terțe, precum și aplicării lor într-o perioadă tranzitorie, în conformitate cu articolul 28, prezenta decizie-cadru înlocuiește, de la 5 decembrie 2011, dispozițiile corespunzătoare ale următoarelor convenții aplicabile în relațiile dintre statele membre: - Convenția Europeană asupra transferării persoanelor condamnate din 21 martie 1983 precum și protocolul adițional la aceasta din 18 decembrie 1997 [...]”.

RESTREINT UE

3.9. PREDAREA TINERILOR ȘI GARANȚIILE CORESPUNZĂTOARE

Funcționarii chestionați au raportat că, în cazul Italiei, a existat o situație în care predarea unei persoane care era minoră la data săvârșirii faptei a fost refuzată de autoritatea de executare pe motivul presupusei neadecvări a procedurii aplicabile în România pentru judecarea unor astfel de infracțiuni, în pofida informațiilor suplimentare furnizate de autoritatea emitentă română, care demonstau că procedura respectivă include toate garanțiile necesare.

3.10. COMUNICAREA GENERALĂ CU STATUL MEMBRU DE EXECUTARE

Autoritățile române au remarcat deficiențele existente în ceea ce privește comunicarea de către statele membre de executare a informațiilor relevante referitoare la progresul procedurilor MEA, subliniind că acest fapt poate cauza probleme, în special în cazul MEA emise în vederea urmăririi penale.

Potrivit autorităților române, puține state membre notifică autorității emitente decizia luată cu privire la MEA, și nu întotdeauna în mod direct, ci mai degrabă prin intermediul Interpol sau al MJ. În acest sens, s-a precizat că, în cele mai multe cazuri, informațiile privind decizia de predare sunt primite de autoritatea emitentă română prin intermediul poliției, după ce persoana solicitată a fost deja adusă în România.

3.11. MECANISMELE PREDĂRII (INCLUSIV ALE PREDĂRII TEMPORARE) PERSOANELOR SOLICITATE/TERMENE-LIMITĂ/GARANȚII

În conformitate cu articolul 84⁴ din legea de punere în aplicare, preluarea persoanei solicitate se realizează de CCPI, care este, de asemenea, însărcinat cu aranjamentele practice necesare în coordonarea cu omologii străini. Până la introducerea modificărilor prin Legea 222/2008, aceste sarcini erau îndeplinite de Direcția de Investigații Criminale din cadrul Inspectoratului General al Poliției.

Nu au fost raportate probleme legate de acest aspect, cu excepția unor dificultăți în ceea ce privește respectarea termenelor în câteva cazuri, datorate transmiterii tardive a deciziei de predare de către statul membru de executare.

3.12. CONCURSUL DE MEA/CERERILE DE EXTRĂDARE/PREDAREA ULTERIOARĂ

Autoritățile chestionate au raportat un singur caz de MEA în concurs, care nu fusese încă soluționat la data vizitei de evaluare.

RESTREINT UE

CHELTUIELI

Nu au fost raportate probleme în ceea ce privește plata cheltuielilor legate de procedurile MEA.

3.13. ALTE OBSERVAȚII

Predarea accesorie

În legea de punere în aplicare nu există dispoziții referitoare la infracțiunile conexe.

Regula specialității

Experții au fost informați cu privire la faptul că, după ce persoana solicitată este predată, nu există niciun mecanism care să permită instanțelor române să verifice dacă se aplică regula specialității.

4. ORGANIZARE ȘI PRACTICI - ROLUL DE STAT MEMBRU DE EXECUTARE

Conform informațiilor furnizate în cursul vizitei, în 2007 România a primit 284 MEA, dintre care 65 au fost refuzate, 8 nu erau încă soluționate și 211 au fost executate¹. În 2008 (până la 31 octombrie) România a primit 255 MEA, dintre care 28 au fost refuzate, 39 nu erau încă soluționate și 188 au fost executate².

4.1. PROCEDURI DE PRIMIRE

În conformitate cu articolul 78 alineatul (2¹) din legea de punere în aplicare (introdus prin articolul 26 din Legea 222/2008), autoritățile competente să primească MEA sunt MJ și parchetul de pe lângă curtea de apel în a cărei circumscripție este localizată persoana solicitată, aceasta din urmă fiind definită ca autoritate de executare la articolul 78 alineatul (2). În cazul în care nu se cunoaște locul în care se află persoana căutată în România, competența de a primi MEA revine Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București. Prin urmare, instanțele nu mai sunt împuternicite să acționeze în calitate de autorități de primire, cum se întâmpla înainte de introducerea modificărilor prin Legea 222/2008.

¹ Aceste informații nu corespund cifrelor furnizate în răspunsurile la chestionarul privind informațiile cantitative referitoare la utilizarea practică a MEA (10330/08), potrivit cărora în 2007 s-au primit 274 MEA, dintre care 237 au dus la predarea efectivă a persoanei solicitate.

² Informații detaliate privind motivele de refuz sunt furnizate în capitolul 4.6 de mai jos.

RESTREINT UE

În ceea ce privește transmiterea MEA și a documentelor conexe prin intermediul MJ, s-a constatat în timpul chestionărilor că aceasta constituie o practică curentă în unele state membre (UK a fost menționat în mod explicit), chiar și în cazurile în care autoritatea judiciară română de primire este cunoscută. În astfel de cazuri, în conformitate cu articolul 78 alineatul (3) litera (a) din legea de punere în aplicare, astfel cum a fost modificată prin Legea 222/2008, în urma primirii MEA, MJ trebuie să îl transmită parchetului competent.

Având în vedere faptul că procedura de primire a MEA a fost complet modificată prin Legea 222/2008, echipa de evaluare nu a putut înregistra niciun fel de detalii specifice referitoare la funcționarea acestui sistem în practică. În ceea ce privește situația anterioară modificării legii de punere în aplicare, funcționarii chestionați au explicat că MEA erau în general transmise curții de apel însărcinate cu executarea prin fax, și numai în rare cazuri prin e-mail. Ca practică generală, MEA original nu era necesar pentru a lua o decizie privind executarea MEA.

Ar trebui remarcat faptul că, în conformitate cu articolul 86 anterior din legea de punere în aplicare, era prevăzută obligația instanței de primire de a notifica primirea unui MEA Ministerului Justiției; dispoziția respectivă a fost însă abrogată de Legea 222/2008.

4.2. FORMA MANDATULUI ȘI PROCEDURILE DE REVIZUIRE

În temeiul legii de punere în aplicare¹, procurorul desemnat de procurorul general al pachetului de primire să desfășoare procedurile MEA trebuie să realizeze o serie de sarcini, grupate sub numele de „proceduri prealabile”, care cuprind următoarele verificări:

- Traducere. În termen de 24 de ore de la primire, procurorul trebuie să verifice dacă MEA este însoțit de o traducere în limbile română, engleză sau franceză; dacă MEA nu este însoțit de o astfel de traducere, procurorul trebuie să solicite autorității emitente traducerea. Dacă MEA este însoțit de o traducere în limbile engleză sau franceză, procurorul trebuie să dispună traducerea acestuia în limba română în termen de două zile. Conform informațiilor furnizate în răspunsurile la chestionarul privind MEA, în regimul anterior, unele curți de apel acceptau de asemenea MEA emise în limba oficială a statului membru emitent, fără a solicita traducerea în limbile română, engleză sau franceză.

¹ Articolul 88¹ din legea de punere în aplicare, modificată prin Legea 222/2008.

RESTREINT UE

Conținutul MEA. Procurorul trebuie să verifice dacă MEA conține toate informațiile necesare, astfel cum prevede articolul 79 alineatul (1) din legea de punere în aplicare, care reflectă prevederile articolului 8 alineatul (1) din decizia-cadru; dacă această condiție nu este îndeplinită, procurorul trebuie să solicite de urgență autorității emitente să transmită informații suplimentare, stabilind un termen-limită în acest sens. Aceasta nu aduce atingere competenței, acordate curții de apel în calitate de autoritate de executare în temeiul articolului 90 alineatul (12), de a solicita informații suplimentare după ce cazul este adus în atenția sa.

Înainte de modificările introduse în legea de punere în aplicare prin Legea 222/2008, verificările respective erau realizate de un complet de doi judecători desemnați în cadrul instanței de executare pentru a prelucra informațiile din MEA.

4.3. INVESTIGAȚIILE REFERITOARE LA LOCALIZAREA PERSOANEI SOLICITATE/PROCEDURILE DE DIFUZARE

În conformitate cu articolul 88¹ alineatul (3) din legea de punere în aplicare, astfel cum a fost modificată prin Legea 222/2008, procurorul are obligația de a „(lua) măsurile necesare pentru identificarea, căutarea, localizarea și prinderea persoanei solicitate” numai dacă sunt îndeplinite cerințele privind conținutul și traducerea MEA, astfel cum au fost descrise anterior. Conform răspunsurilor la chestionarul privind MEA, în această privință se pot distinge două situații: (i) dacă informațiile furnizate de autoritatea emitentă permit localizarea persoanei solicitate, procurorul solicită autorităților polițienești locale competente să localizeze, să verifice identitatea și să prindă persoana solicitată, (ii) în caz contrar¹, la cererea procurorului, Inspectoratul General al Poliției Române organizează verificările și căutărilor adecvate la nivel național pentru a localiza persoana solicitată.

În cazul în care, din activitatea desfășurată în vederea localizării persoanei căutate, reiese că aceasta din urmă se află în circumscripția altei curți de apel, procurorul trebuie să transmită de îndată dosarul parchetului competent, informând autoritatea emitentă și MJ.

¹ A se vedea capitolul 4.1 de mai sus referitor la competența Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București în cazurile în care nu este cunoscut locul în care se afla persoana solicitată în România.

RESTREINT UE

În cazul în care verificările efectuate arată „în mod neîndoielnic” că persoana solicitată nu se află în România, articolul 88¹ alineatul (5) (introdus prin Legea 222/2008) prevede că procurorul trebuie să dispună „clasarea” cauzei. Echipa de experți a întrebat cum ar trebui interpretată dispoziția respectivă, în special dacă un nou MEA ar fi necesar în cazul în care persoana solicitată ar apărea pe teritoriul României după clasarea cauzei. Autoritățile chestionate au exprimat opinii diferite; potrivit informațiilor colectate cu ocazia vizitei la Înalta Curte de Casație și Justiție, interpretarea predominantă pare a fi aceea conform căreia MEA original rămâne valabil și executoriu.

În conformitate cu legea de punere în aplicare¹, procurorul trebuie să informeze cu privire la primirea MEA autoritățile judiciare din România care desfășoară investigația sau judecata împotriva persoanei solicitate pentru aceeași infracțiune sau pentru altă infracțiune decât cea pentru care a fost emis MEA.

În cursul vizitei la BCN Interpol, echipei de experți i s-a explicat că sunt verificate numai alertele roșii bazate pe MEA ale Interpol adresate în mod expres Interpol-România. În astfel de cazuri, BCN Interpol inițiază acțiuni pentru a încerca să localizeze, în România, persoana solicitată. Totodată, în baza națională de date a persoanelor căutate se introduce un anunț. Atunci când locul în care se află persoana solicitată a fost stabilit, sau atunci când acesta este cunoscut în urma unei alerte roșii, autoritățile locale de poliție sunt contactate pentru a verifica aceste informații. După ce persoana solicitată este localizată, BCN Interpol informează parchetul competent și, în paralel, solicită omologilor săi străini să transmită MEA.

4.4. PROCEDURILE DE ARESTARE/PRIMUL TERMEN DE JUDECATĂ

Potrivit informațiilor furnizate în răspunsurile la chestionarul privind MEA, înainte de modificarea adusă legii de punere în aplicare prin Legea 222/2008, nu era o practică curentă să se procedeze la arestarea persoanei solicitate pe baza unei alerte roșii a Interpol, fiind solicitată, în general, transmiterea unui MEA

¹ Articolul 88¹ alineatele (6) și (7).

RESTREINT UE

În urma modificărilor introduse prin Legea 222/2008, legea de punere în aplicare distinge trei situații:

- Reținerea persoanei solicitate pe baza unui MEA [articolul 88² alineatul (1)].
- Reținerea persoanei solicitate pe baza unei alerte roșii a Interpol (articolul 88³). Aceasta este concepută ca o excepție de la regula generală (reținerea pe baza unui MEA), și se utilizează în caz de urgență. În acest caz, CCPI are obligația de a solicita prin canalele Interpol transmiterea MEA către parchetul competent din România în termen de 48 de ore de la reținerea persoanei solicitate. Ar trebui remarcat faptul că, având în vedere noutatea acestei dispoziții, autoritățile chestionate nu au fost în măsură să ofere echipei de experți un răspuns clar referitor la modul în care ar trebui să fie pusă în aplicare.
- Reținerea de către poliția judiciară [articolul 88³ alineatul (3)].

În primele două cazuri, măsura este luată de procurorul competent. În ultimul caz, persoana trebuie să fie prezentată procurorului în primele 10 ore de la reținere.

Odată ce persoana este adusă în fața procurorului, aceasta trebuie să fie ascultată în prezența apărătorului¹ pentru ca procurorul să ia o decizie privind măsura „reținerii”, care poate avea o durată de până la 24 de ore². Persoana solicitată trebuie să fie informată de către procuror cu privire la motivele reținerii. De asemenea, acesteia trebuie să i se comunice o copie a MEA și a traducerii acestuia, dacă este disponibilă. Legea nu stipulează în mod clar dacă „traducerea” se referă la o traducere într-o limbă înțeleasă de persoana reținută. De asemenea, legea de punere în aplicare prevede posibilitatea ca persoana reținută să solicite să fie informată o persoană desemnată de aceasta, cu excepția cazului în care procurorul refuză această solicitare, pe motiv că acest lucru ar putea afecta executarea MEA sau a oricărui alt MEA emis împotriva altor participanți la săvârșirea infracțiunii.

¹ Articolul 88² alineatul (1) din legea de punere în aplicare, modificată prin Legea 222/2008.

² În conformitate cu articolul 88² alineatul (5), în cazul în care persoana solicitată este minoră termenul prevăzut la alineatul (1) se reduce la jumătate. În acest caz, reținerea poate fi prelungită, dacă se impune, prin ordonanță motivată, pe o durată de cel mult 8 ore.

RESTREINT UE

În conformitate cu articolul 89 din legea de punere în aplicare, astfel cum a fost modificată prin Legea 222/2008, în urma luării unei decizii privind reținerea persoanei solicitate, procurorul trebuie să înainteze autorității de executare competente (curtea de apel căreia îi este atașat parchetul) o „propunere de luare a măsurii arestării persoanei solicitate”. În cadrul instanței¹ cauza îi este repartizată unui singur judecător [nu unui complet de doi judecători², cum prevedea articolul 88¹ alineatul (1) anterior din legea de punere în aplicare], care decide atât cu privire la detenția persoanei solicitate în vederea predării, cât și cu privire la executarea MEA, urmând procedura stabilită la articolul 90 din legea de punere în aplicare (a se vedea capitolul 4.5 de mai jos). În principiu, se decide cu privire la ambele aspecte într-un singură audiere, cu excepția cazului în care judecătorul pe rolul căruia se află cauza consideră că este necesar să desfășoare o audiere separată pentru a lua decizia privind predarea sau să solicite informații sau garanții suplimentare din partea autorității emitente în vederea luării unei decizii privind executarea MEA. De asemenea, atunci când persoana a fost reținută în temeiul articolului 88³ din legea de punere în aplicare, articolul 90 alineatul (2) prevede că judecătorul poate dispune arestarea persoanei solicitate sau impunerea obligației de a nu părăsi localitatea pe o durată de 5 zile; în acest caz, se amână audierea pentru luarea unei decizii privind predarea și procurorului i se acordă un termen de cinci zile pentru a furniza MEA, însoțit de traducerea acestuia în limba română.

Detenția nu poate fi dispusă pentru o perioadă inițială mai mare de 30 de zile, după care condițiile trebuie reexamineate periodic la fiecare 30 de zile și, dacă este necesar, trebuie să se emită o nouă ordonanță. În acest sens, articolul 90 alineatul (11) astfel cum a fost modificat prin Legea 222/2008 prevede că „în cazul în care persoana solicitată este pusă în libertate, instanța dispune față de aceasta măsura obligării de a nu părăsi localitatea [...]”. Durata totală a detenției până la predarea efectivă către statul membru emitent nu poate depăși 180 de zile³. Căile de atac împotriva hotărârilor privind detenția în așteptarea încheierii procedurilor MEA sunt prevăzute la articolul 94¹ din legea de punere în aplicare, în conformitate cu care se poate declara recurs pe motive de drept la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 24 de ore de la pronunțarea hotărârii. Recursul se soluționează în termen de 3 zile de la înregistrarea cauzei⁴.

¹ În conformitate cu articolul 89 alineatul (3) din legea de punere în aplicare, modificată prin Legea 222/2008, fiecare instanță întocmește și păstrează Registrul privind arestarea și predarea în baza MEA.

² Un judecător numit în mod aleatoriu dintre judecătorii instanței și un judecător de serviciu de pe lista de permanență.

³ Acest termen-limită, introdus prin Legea 222/2008, este conform cu articolul 23 din Constituția României, care impune respectivul termen în ceea ce privește detenția în fazele care preced etapa de judecată în cazurile interne.

⁴ Articolul 94² din legea de punere în aplicare.

RESTREINT UE

Legea de punere în aplicare nu specifică criteriile în baza cărora judecătorul poate decide detenția persoanei solicitate (nici cele pentru luarea măsurii de reținere de către procuror). În acest sens, conform răspunsurilor la chestionarul privind MEA, practica generală, înainte de modificările introduse prin Legea 222/2008, era să se țină în detenție persoana solicitată pe parcursul procedurilor¹.

4.5. DECIZIA DE PREDARE/ GARANȚII – CERINȚE ȘI GARANȚII OFERITE

Procedura de executare a MEA este prevăzută la articolul 90 din legea de punere în aplicare, acesta fiind reformulat în întregime în Legea 222/2008.

Ședința de judecată este publică, cu excepția cazului în care procurorul sau persoana solicitată cer ca ședința de judecată să fie secretă, sau judecătorul desemnat să judece cauza consideră că acest lucru este necesar. Judecătorul trebuie să verifice mai întâi identitatea persoanei solicitate și să îi aducă la cunoștință drepturile prevăzute la articolul 91 din legea de punere în aplicare (informații privind conținutul MEA, apărător, interpret), efectele regulii specialității, posibilitatea de a consimți la predare, consecințele acestui consimțământ și, în special, caracterul irevocabil al acestuia. În cazul în care persoana solicitată este un cetățean român și MEA a fost emis în vederea condamnării, judecătorul trebuie să întrebe de asemenea persoana solicitată dacă este de acord să execute pedeapsa în statul membru emitent. În continuare, procedura care duce la decizia de predare variază, în funcție de consimțământul, respectiv lipsa consimțământului, persoanei solicitate de fi predate.

Consimțământul la predare

În conformitate cu articolul 90 alineatul (5), dacă persoana solicitată este de acord să fie predată, consimțământul acesteia trebuie să fie înregistrat în procesul-verbal al ședinței, cu semnătura judecătorului, a greșierului, a persoanei solicitate și a apărătorului acesteia. Renunțarea la drepturile conferite de regula specialității, dacă este cazul, se consemnează de asemenea.

¹ În ciuda faptului că, în conformitate cu articolul 90 alineatul (9) din legea de punere în aplicare, în cursul procedurii de executare a unui MEA instanța trebuie să hotărască la fiecare 30 de zile cu privire la menținerea arestării persoanei solicitate sau la eliberarea acesteia, luând, în cel de al doilea caz, toate măsurile necesare pentru a împiedica fuga persoanei solicitate, „inclusiv măsurile preventive prevăzute de lege”.

RESTREINT UE

Consimțământul la predare nu poate duce la evitarea motivelor de refuz prevăzute în legea de punere în aplicare, întrucât, în conformitate cu articolul 90 alineatul (6), la judecarea cauzei, judecătorul trebuie să verifice dacă oricare dintre acestea, fie obligatorii, fie opționale, se aplică.

Decizia trebuie luată în termen de 10 zile de la termenul de judecată în care s-a dat consimțământul¹. Decizia respectivă este definitivă².

Absența consimțământului la predare

Dacă persoana solicitată nu consimte la predare, procedura continuă cu audierea persoanei solicitate care se va limita la „consemnarea poziției acesteia față de existența unuia dintre motivele obligatorii sau opționale de neexecutare, precum și eventuale obiecții în ceea ce privește identitatea”³. În aceste cazuri, nu este fixat un termen pentru pronunțarea hotărârii judecătorești; cu toate acestea, termenele prevăzute în legea de punere în aplicare⁴ pentru decizia definitivă cu privire la executarea MEA sunt conforme cu decizia-cadru. Împotriva deciziei curții de apel se poate formula o cale de atac la Înalta Curte de Casație și Justiție⁵.

După cum s-a menționat, procedura trebuie să se desfășoare într-o singură ședință de judecată. Cu toate acestea, judecătorul poate programa o audiere separată pentru luarea unei decizii cu privire la predare; acesta poate, de asemenea, amâna cauza (cel mult 10 zile) dacă apreciază că este necesar să se primească informații sau garanții suplimentare din partea autorității emitente⁶.

Atunci când se adoptă o decizie de executare a MEA, judecătorul trebuie să emită, în același timp, un mandat prin care să se dispună arestarea persoanei⁷.

După rămânerea definitivă a deciziei de predare, judecătorul care execută mandatul⁸ trebuie să comunice, în termen de cel mult 24 de ore, decizia luată autorității judiciare emitente, Ministerului Justiției și Centrului de Cooperare Polițienească Internațională⁹.

¹ Articolul 95 alineatul (1) din legea de punere în aplicare.

² Articolul 94¹ alineatul (2) din legea de punere în aplicare.

³ Articolul 90 alineatul (7) din legea de punere în aplicare.

⁴ Articolul 95 alineatul (2).

⁵ Articolul 94¹ din legea de punere în aplicare.

⁶ Articolul 90 alineatele (8) și (12) din legea de punere în aplicare.

⁷ Articolul 90 alineatul (13) din legea de punere în aplicare.

⁸ A se vedea nota de subsol de la capitolul 3.1 de mai sus.

⁹ Articolul 94 alineatul (2), modificat prin Legea 222/2008.

RESTREINT UE

Garanții

În temeiul legii române de punere în aplicare¹, solicitarea garanțiilor prevăzute la articolul 5 din decizia-cadru este obligatorie. În această privință, nu s-au adus la cunoștința echipei de experți probleme deosebite. Cu toate acestea, ar trebui să se ia act de faptul că nu există niciun sistem de monitorizare a respectării acestor garanții.

4.6. REFUZUL PREDĂRII

Motivele de neexecutare a unui MEA sunt enumerate la articolul 88 din legea de punere în aplicare, astfel cum a fost modificată prin Legea 222/2008. Nu sunt considerate necesare precizări suplimentare în această privință, deoarece motivele de refuz enumerate în legea de punere în aplicare sunt conforme cu decizia-cadru. Niciun motiv de neexecutare considerat opțional în decizia-cadru nu are caracter obligatoriu în temeiul legii de punere în aplicare.

După cum s-a menționat, România a refuzat executarea MEA în 65 de cazuri în 2007, respectiv în 28 de cazuri în 2008 (până la 31 octombrie). Următorul tabel detaliază motivele de neexecutare aplicate, în conformitate cu informațiile furnizate în cursul vizitei de evaluare:

MOTIVE DE REFUZ	Nr. de CAZURI	
	2007	2008 (până la 31.10)
Imposibilitatea identificării persoanei solicitate	20	13
Persoana solicitată nu se află în România	14	8
MEA retras de autoritatea emitentă	12	1
Încălcarea articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale	4	-
Norme de prescripție	2	1
MEA emis înainte de 01.01.2007	2	-
Decesul persoanei solicitate	1	1
Cetățean român	1	-
Insuficiența informațiilor furnizate de autoritatea emitentă	1	-

¹ Articolul 87.

RESTREINT UE

Motive umanitare	1	-
Ne bis in idem	1	2
MEA emis pentru executarea unei pedepse care impune o amendă	1	-
Nu a fost atins pragul pentru pedeapsă	1	-
Eroare de identificare (ampretele digitale nu corespund cu cele ale persoanei arestate)	2	-
Persoana solicitată a fost deja predată altui stat membru	1	-
MEA retras de autoritatea emitentă în urma amânării predării	1	-

În ceea ce privește cazurile în care executarea MEA a fost refuzată din cauza presupusei încălcări de către statele membre emitente a principiilor unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, echipa de experți a constatat că, deși principiile în cauză nu sunt menționate în legea de punere în aplicare ca motiv de refuz, ele sunt utilizate în acest sens de anumite instanțe, pe baza preambulului deciziei-cadru (al doisprezecelea considerent) și a articolului 6 din TUE. În Decizia nr. 581 din 18 februarie 2008, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât: *„Din analiza dispozițiilor legale enunțate anterior, precum și din economia celorlalte dispoziții din legea specială care reglementează executarea unui mandat european de arestare, rezultă că rolul instanței române, în această procedură, se rezumă la verificarea condițiilor de formă ale mandatului - aspectele legate de existența faptelor imputate, respectiv temeinicia măsurii deținerii provizorii exced analizei impuse de dispozițiile Legii nr. 302/2004 -, la soluționarea eventualelor obiecțiuni privind identitatea ridicate de persoana solicitată și a motivelor de refuz al predării pe care aceasta le poate invoca.”* Echipa de experți a luat act de faptul că niciun MEA nu a fost refuzat din acest motiv în 2008.

4.7. CĂILE DE ATAC ȘI IMPACTUL ACESTORA ASUPRA TERMENELOR

Împotriva deciziei curții de apel privind executarea MEA se poate formula un recurs la Secția Penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, exclusiv pe motive de drept, în termen de 5 zile de la pronunțarea acesteia. Fac excepție cazurile în care persoana a consimțit la predare.

În temeiul legii de punere în aplicare¹, recursul trebuie soluționat cu precădere, în termen de cel mult 3 zile de la înregistrarea cauzei.

¹ Articolul 94².

RESTREINT UE

În timp ce procedurile de recurs nu par să aibă un impact semnificativ asupra duratei procedurilor MEA în România, în răspunsurile la chestionarul privind MEA au fost raportate o serie de cazuri¹ în care termenele stabilite au fost depășite din cauza înaintării unor excepții de neconstituționalitate². Potrivit autorităților române, din acest motiv au fost introduse modificări la articolul 93 din legea de punere în aplicare, care, în forma sa actuală, prevede că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în cursul procedurii de executare a unui mandat european de arestare trebuie judecate de Curtea Constituțională în termen de 45 de zile.

4.8. CHESTIUNI PRIVIND ARESTAREA ȘI PREDAREA PROPRIILOR CETĂȚENI ȘI A TINERILOR

Proprii cetățeni³

România a optat pentru regulamente care aplică atât articolul 4 alienatul (6) cât și articolul 5 alienatul (3) din decizia-cadru. Cel din urmă articol a fost transpus ca motiv de neexecutare opțională; în urma modificărilor introduse prin Legea 222/2008, acesta poate fi aplicat numai în cazul în care persoana solicitată refuză să execute pedeapsa sau ordinul de detenție în statul membru emitent⁴. Garantarea returnării este obligatorie în cazurile de urmărire penală. Acest regim se aplică exclusiv cetățenilor români.

¹ În răspunsurile la chestionarul privind informațiile cantitative referitoare la funcționarea practică a MEA au fost înregistrate trei cazuri în 2007 (10330/08).

² În conformitate cu informațiile furnizate, toate excepțiile de neconstituționalitate au fost respinse de Curtea Constituțională.

³ Echipa de experți precizează că articolul 25 din Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană prevede următoarele: *“Fără a aduce atingere Deciziei-cadru 2002/584/JAI, dispozițiile prezentei decizii-cadru se aplică mutatis mutandis, în măsura în care sunt compatibile cu dispozițiile deciziei-cadru respective, executării pedepselor, în situațiile în care un stat membru se angajează să execute pedeapsa în cazuri în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din decizia-cadru respectivă, ..., cu scopul de a se evita impunitatea persoanei respective”*.

⁴ Articolul 88 alineatul (2) litera (c¹) din legea de punere în aplicare înaintea modificării acesteia prin Legea 222/2008 prevedea următoarele: *„(2) Autoritatea judiciară română de executare poate refuza executarea mandatului european de arestare în următoarele cazuri: ... c¹) când mandatul european de arestare a fost emis în scopul executării unei pedepse, dacă persoana solicitată este cetățean român și instanța română competentă dispune executarea pedepsei în România, potrivit legii române”*.

RESTREINT UE

În cazurile în care se aplică motivul de refuz prevăzut la articolul 4 alineatul (6) din decizia-cadru, în temeiul articolul 88 alineatul (3) din legea de punere în aplicare (introdus prin Legea 222/2008), autoritatea judiciară română de executare trebuie să solicite autorității emitente, înaintea emiterii unei decizii de refuz al executării MEA, o copie legalizată a hotărârii judecătorești în scopul recunoașterii „pe cale incidentală” a acesteia în cadrul acelorași proceduri.

Dacă autoritatea emitentă nu transmite copia solicitată în termen de 20 de zile de la formularea cererii, se emite decizia de refuz al executării MEA; în acest caz, în conformitate cu articolul 88 alineatul (4) din legea de punere în aplicare, autoritatea emitentă trebuie informată cu privire la posibilitatea de a solicita ulterior recunoașterea și executarea pedepsei în baza instrumentelor juridice aplicabile sau, în lipsa acestora, în baza reciprocității¹.

Predarea tinerilor

Până la data vizitei de evaluare nu fuseseră raportate probleme legate de acest subiect.

Ar trebui remarcat faptul că, în temeiul articolul 88² din legea de punere în aplicare (introdus prin Legea 222/2008), în cazul în care persoana solicitată este minoră, măsura reținerii dispusă pe procuror nu poate avea o durată mai mare de 12 ore, putând fi prelungită cu până la 8 ore.

4.9. PREDAREA/EXTRĂDAREA ULTERIOARĂ

Nu au fost raportate probleme legate de cererile de predare/extrădare ulterioară.

4.10. PREDAREA AMÂNATĂ/CONDIȚIONATĂ

În conformitate cu informațiile furnizate în răspunsurile la chestionarul privind MEA, s-au înregistrat 6 cazuri de predare amânată în 2007 (5 cu FRA, 1 cu HU), respectiv 3 cazuri în 2008 (până la 31 octombrie).

Nu au fost raportate probleme legate de acest subiect.

1

RESTREINT UE

4.11. MECANISMELE PREDĂRII (INCLUSIV ALE PREDĂRII CONDIȚIONATE SAU TEMPORARE) PERSOANELOR SOLICITATE

După cum s-a menționat, judecătorul care execută mandatul trebuie să comunice decizia de predare Ministerului Justiției și Centrului de Cooperare Polițienească Internațională în termen de 24 de ore de la adoptarea deciziei definitive. CCPI trebuie să organizeze apoi predarea, în cooperare cu omologii săi străini și cu sprijinul autorităților polițienești de la locul de detenție.

Noutatea dispoziției (înaintea adoptării Legii 222/2008 competența de executarea îi revenea Direcției de investigații penale din cadrul Inspectoratului General al Poliției) a împiedicat colectarea altor elemente cu privire la funcționarea sistemului.

4.12. CONCURSUL DE MEA/CERERILE DE EXTRĂDARE

Nu au fost raportate astfel de cazuri.

4.13. CHELTUIELIE

Nu au fost raportate probleme legate de acest subiect.

4.14. ALTE OBSERVAȚII

Dispoziții tranzitorii

Cu toate că dispozițiile legii de punere în aplicare nu impun limitări în ceea ce privește executarea MEA în legătura cu data infracțiunilor pentru care a fost emis MEA, dispozițiile tranzitorii prevăzute la articolul 108 nu au permis autorităților române să execute mandatele europene de arestare emise înainte de intrarea în vigoare a acestuia, care coincide cu aderarea României la UE (1 ianuarie 2007). Au fost raportate două cazuri (ambele cu HU) în care executarea MEA a fost refuzată din acest motiv.

Deși cu trecerea timpului scade posibilitatea de a întâmpina alte probleme în această privință, dispozițiile respective au fost modificate prin articolul 57 din Legea 222/2008, astfel încât, în temeiul noii formulări a articolului 108 alineatul (1), România va executa toate MEA *primite* după intrarea în vigoare a legii de punere în aplicare, indiferent de data la care a fost săvârșită infracțiunea pentru care a fost emis MEA, fără a se mai face trimitere la data emiterii.

RESTREINT UE

Predarea auxiliară

Legea de punere în aplicare nu cuprinde nicio dispoziție referitoare la această chestiune. În lumina răspunsurilor la chestionarul privind MEA, acest lucru nu ar împiedica instanțele din România să permită executarea unui MEA de asemenea în raport cu infracțiunile conexe incluse în acesta, cu condiția dovedirii dublei incriminări. Pe parcursul chestionărilor, echipa de experți a luat act de disponibilitatea autorităților chestionate de a coopera și de a executa MEA și în aceste cazuri.

5. DISPOZIȚII PRIVIND FORMAREA

Formarea judecătorilor și a procurorilor

Institutul Național al Magistraturii (denumit în continuare „INM”) asigură atât formarea inițială a judecătorilor și a procurorilor cât și formarea continuă a acestora. De asemenea, curțile de apel organizează, sub coordonarea INM, activități de formare pentru judecătorii și procurorii din regiunile vizate. INM se află sub supravegherea Consiliului Superior al Magistraturii.

În ceea ce privește formarea cu privire la MEA, programa de formare de bază a INM pentru studenții din anul întâi în domeniul dreptului european cuprinde un modul pe teme legate de MEA. În ceea ce privește formarea continuă, din 2006 au fost organizate o serie de activități legate de MEA în cadrul planului anual de formare continuă, o parte dintre acestea fiind organizate în cadrul unui proiect de cooperare tehnică cu Institutul European de Administrație Publică din Luxemburg și al unui proiect de înfrățire cu Austria, incluzând o serie de cursuri de formare pentru formatori. Conform informațiilor furnizate, în 2007 au fost organizate 25 de seminarii în care au fost discutate chestiuni legate de MEA, la care au participat 210 judecători și 215 procurori; în aceeași perioadă au fost organizate, în cadrul unui program descentralizat de formare, 26 de seminarii și 16 reuniuni și ateliere pe aceste teme. În 2008 au fost programate 10 seminarii în care au fost discutate chestiuni legate de punerea în aplicare a MEA. În 2009 sunt prevăzute 13 seminarii pe tema cooperării internaționale în materie penală în cadrul planului anual de formare continuă (cu participarea a peste 1000 de magistrați); această temă a fost identificată drept un domeniu prioritar în cadrul programului descentralizat de formare continuă pentru 2009.

În cadrul proiectului sus-menționat de înfrățire cu Austria, a fost redactat un manual cu privire la cooperarea judiciară în materie penală adresat judecătorilor și procurorilor, disponibil pe site-urile MJ și INM.

RESTREINT UE

MJ a organizat reuniuni de lucru pe marginea MEA, la care au contribuit curțile de apel și parchetele de pe lângă curțile de apel.

În ceea ce privește formarea lingvistică, INM și Institutul CEELI de la Praga au dezvoltat în 2005 proiectul Language4Law, care include un portal e-învățare și producerea de materiale pedagogice. În acest cadru, în 2006 au fost organizate 2 sesiuni de formare privind limbajul juridic în engleză, la care au participat 46 de persoane (judecători, procurori și formatori INM); în 2008 au fost planificate alte 2 sesiuni de formare pentru un total de 34 de participanți. În cadrul unui proiect Phare, în 2008 a fost organizată o sesiune de formare privind terminologia juridică în limba franceză (13 participanți), un seminar privind terminologia juridică în limba engleză fiind programat să se desfășoare la scurt timp după vizita de evaluare. În conformitate cu informațiile furnizate, noii judecători și procurori trebuie să urmeze un curs de bază în limbile engleză sau franceză.

Formarea grefierilor

Școala Națională de Grefieri asigură formarea grefierilor. Programul de formare inițială cuprinde un modul de formare privind cooperarea judiciară în materie penală, care include chestiuni legate de MEA (o atenție deosebită fiind acordată completării formularului MEA). În ceea ce privește formarea continuă, în 2007 au fost organizate 11 seminarii (293 de participanți) pe aceste teme, o sesiune cu durata de o zi fiind rezervată chestiunilor legate de MEA. În cadrul unui program Phare, în 2007 au avut loc 4 seminarii (97 de participanți) în diferite locații. În 2008 sunt prevăzute 7 seminarii pe aceste teme.

În cadrul proiectului sus-menționat de înfrățire cu Austria, a fost redactat un manual privind cooperarea judiciară în materie penală adresat grefierilor.

Formarea avocaților

În conformitate cu informațiile furnizate, până la momentul vizitei de evaluare nu fusese organizată o formare specifică pentru avocați cu privire la chestiunile legate de MEA. În cursul reuniunii cu reprezentanții baroului, experții au fost informați că Institutul Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților, însărcinat cu organizarea cursurilor de formare pentru avocați, a adoptat programul european de formare profesională, care ar trebui pus în aplicare începând din 2009 și printre ale cărui componente se numără formarea în domeniul MEA.

RESTREINT UE

6. PERSPECTIVELE APĂRĂRII

Persoana solicitată are dreptul de a beneficia de asistență juridică din momentul în care apare în fața procurorului pentru o decizie privind măsura de reținere. Participarea avocatului apărării este obligatorie pe parcursul procedurii de executare a MEA. Prin urmare, dacă persoana solicitată nu alege ea însăși un avocat al apărării, acesta va fi desemnat din oficiu.

Drepturile fundamentale ale persoanei în procedurile MEA sunt enumerate la articolul 91 din legea de punere în aplicare: să fie informată cu privire la conținutul mandatului european de arestare, să fie asistată de un apărător ales sau numit din oficiu, să primească asistență lingvistică cu titlu gratuit. Există și alte dispoziții care reglementează această chestiune: articolul 88² alineatul (3) (dreptul de a i se înmâna o copie a mandatului european de arestare și a traducerii acestuia), articolul 88² alineatul (4) (dreptul persoanei solicitate de a cere să fie încunoștințată despre măsura de reținere luată de procuror o persoană pe care o desemnează) și articolul 88³ alineatul (2) (dreptul persoanei solicitate de a fi informată cu privire la motivele reținerii, atunci când aceasta este dispusă pe baza unei semnalări transmise prin Interpol).

Echipa de experți a avut ocazia de a se întâlni cu reprezentanți ai baroului care au adus precizări cu privire la regimul de asistență juridică în procedurile MEA. În conformitate cu informațiile furnizate, avocații din oficiu sunt numiți din rândurile celor care se înscriu în mod voluntar pe lista stabilită de fiecare barou. Nu există liste speciale pentru cazurile MEA. Avocații chestionați au subliniat faptul că onorariile *pro-deo* sunt foarte scăzute (mai puțin de 100 € pentru întreaga cauză).

La întrebările legate de funcționarea în practică a MEA, avocații consultați nu am semnalat probleme în ceea ce privește comunicarea cu acuzatul, accesul la documentele și declarații cuprinse în dosar sau posibilitățile de apărare în limitele procedurii MEA, principalele critici fiind legate de absența posibilității de a lua în considerare motivele de fond ale cauzei în cadrul acestei proceduri.

7. CONCLUZII

Echipa de experți recunoaște nivelul înalt de pregătire în vederea vizitei, precum și deschiderea și profesionalismul personalului din domeniu și al funcționarilor chestionați. Echipa de experți ar dori, de asemenea, să mulțumească autorităților române pentru ospitalitatea și asistența acordate pe tot parcursul vizitei.

RESTREINT UE

În ceea ce privește rezultatul evaluării, echipa de experți ar dori să sublinieze că, având în vedere faptul că noua legislație care aduce modificări majore regimului juridic existent cu privire la MEA a fost adoptată cu câteva zile înaintea vizitei, mare parte din informațiile disponibile anterior și-au pierdut relevanța. În ceea ce privește informațiile colectate pe teren, pe lângă lipsa experienței practice în punerea în aplicare a procedurilor nou elaborate, ar trebui remarcat faptul că, în cursul discuțiilor, o mare parte a personalului din domeniu consultat de experți a făcut referire la regulamentele anterioare și multe dintre întrebările adresate cu privire la noua legislație nu au primit un răspuns concludent.

Acest context neobișnuit a pus echipa de experți într-o poziție destul de dificilă în ceea ce privește evaluarea deplină a funcționării practice a MEA în România. În consecință, numeroase constatări ale acestui raport ar trebui menținute la un nivel foarte general sau ar trebui interpretate de statul membru în cauză drept o invitație de a clarifica anumite aspecte evidențiate în cursul punerii în aplicare în practică a noului temei juridic al MEA. Mai mult, experții subliniază oportunitatea organizării unei noi vizite, în cadrul unui mecanism preconizat de monitorizare a celei de a patra rundă de evaluări reciproce, pentru a observa modul în care noul statut este aplicat în practică.

7.1. CONCLUZII GENERALE

7.1.1. Noua lege de punere în aplicare

Echipa de experți precizează că, în special în urma modificărilor introduse prin Legea 222/2008, legislația română respectă aproape în totalitate decizia-cadru. În această privință, noua lege a eliminat mai multe lacune prezente în regulamentele anterioare și a adoptat o serie de bune practici care, în opinia evaluatorilor, vor contribui în continuare la îmbunătățirea sistemului. Mai mult, noile dispoziții abordează anumite chestiuni care nu sunt aplicate în prezent, dar care vor asigura o valoare adăugată în anii următori (de exemplu, faptul că alertele SIS sunt considerate echivalente cu MEA).

7.1.2. Abordarea proactivă a autorităților române

Echipa de experți a declarat că autoritățile române la toate nivelurile au o abordare proactivă și manifestă o dorință sinceră și lăudabilă de a contribui la funcționarea MEA. Această atitudine se regăsește în exemple desprinse atât din legislație (de exemplu, recente modificări introduse în legislația de punere în aplicare) cât și din practică (de exemplu, faptul că nu se solicită MEA original pentru luarea unei decizii cu privire la predare).

RESTREINT UE

7.1.3. Comunicarea cu autoritățile judiciare străine

Unul dintre aspectele care au atras atenția echipei de experți a fost faptul că autoritățile judiciare române se bazează în mare măsură pe MJ și BCN Interpol pentru stabilirea și menținerea contactelor cu omologii lor din alte state membre. Salutând totodată rolul deosebit de activ jucat de MJ și BCN Interpol în acest domeniu, experții consideră că dependența instanțelor de sprijinul sistematic acordat de acestea denaturează principiul comunicării directe între autoritățile judiciare, care stă la baza directivei-cadru. Echipa de experți identifică o serie de motive care stau la baza acestei situații, precum competențele lingvistice insuficiente ale autorităților implicate în procedurile MEA, ezitarea în a contacta în mod direct corespondenții lor străini (legate într-o anumită măsură de absența experienței practice în chestiunile privind MEA), dependența de serviciile MJ în chestiuni legate de traduceri și de schimbul de corespondență cu autoritățile străine și, în anumite cazuri, lipsa echipamentului de comunicare adecvat. Cu toate acestea, în opinia experților, dificultățile care stau la baza acestei situații pot și ar trebui să fie depășite prin alte mijloace decât menținerea unui sistem care transformă o situație considerată drept excepție în temeiul deciziei-cadru (implicarea intermediarilor în comunicarea dintre autoritățile judiciare) într-o practică curentă.

7.1.4. Lipsa de specializare a judecătorilor și procurorilor implicați în procedurile MEA

Sistemul practicat în România pentru desemnarea judecătorului (judecătorilor) implicați în procedurile MEA pe baza atribuirii aleatorii a cauzelor împiedică acumularea unei experiențe practice semnificative și formarea unui grup de judecători specializați. În urma modificărilor introduse prin Legea 222/2008, pare posibilă instituirea unui anumit grad de specializare, deoarece competența de a emite un MAE îi este conferită unui „*judecător delegat de președintele*” instanței¹. Cu toate acestea, în această etapă nu se poate preciza dacă dispoziția în cauză va fi interpretată în sensul permiterii identificării unuia sau mai multor „puncte de reper” în cadrul fiecărei instanțe.

În cursul vizitei această chestiune a fost discutată cu funcționarii MJ care au sprijinit crearea unui corp de judecători specializați în cauzele legate de MEA, în cadrul fiecărei curți de apel, remarcând faptul că această opțiune s-a bucurat de asemenea de sprijinul judecătorilor în cursul reuniunilor interne privind punerea în aplicare a MEA. Conform explicațiilor furnizate, decizia de a iniția această specializare îi aparține Consiliului Superior al Magistraturii.

¹ A se vedea capitolul 3.1 de mai sus.

RESTREINT UE

7.1.5. Monitorizarea procedurilor MEA

Mecanismele corespunzătoare de colectare, prelucrare și difuzare a informațiilor relevante cu privire la funcționarea MEA și la procedurile MEA contribuie la o punere în aplicare mai eficientă a MEA. În prezent, în România nu există un astfel de mecanism care să poată furniza informații complete, actualizate și ușor accesibile. În acest sens, ar trebui întreprinsă crearea, în cadrul fiecărei instanțe, a unui registru al MEA (emise) și al arestărilor și predărilor efectuate pe baza MEA, prevăzut de ultima reformă legislativă¹. În consecință, echipa de experți îndeamnă autoritățile române să ia noi măsuri în această direcție.

7.1.6. Formarea

Pe parcursul vizitei, evaluatorii au avut sentimente contradictorii cu privire la eficiența sistemului de formare existent. Statisticile privind procesul de formare a judecătorilor și procurorilor și datele referitoare la seminariile pe marginea MEA organizate atât de MJ cât și de INM puse la dispoziția echipei de experți sunt impresionante. Cu toate acestea, în cursul reuniunilor, s-a constatat existența unor opinii în general divergente, chiar și cu privire la chestiuni relativ simple (de exemplu, predarea accesorie, returnarea cetățenilor români, protecția generată de regula specialității, predarea temporară) cuprinse în mod expres în legislație (acest caz nu se referă numai la noua legislație introdusă în 2008). În plus, o serie de profesioniști au declarat că nu au fost niciodată invitați să participe la seminarii sau cursuri pe aceste teme.

Experții au constatat că nu au fost programate cursuri de pregătire în urma modificărilor majore aduse de Legea 222/2008. Aceștia au constatat de asemenea că până la vizita de evaluare nu fuseseră organizate cursuri specifice de pregătire pentru apărători privind chestiunile legate de MEA.

În ceea ce privește formarea lingvistică, recunoscând totodată eforturile întreprinse de instituțiile implicate în promovarea învățării limbilor străine în rândurile judecătorilor și procurorilor, echipa de experți consideră că sunt necesare eforturi considerabile în acest domeniu.

¹ Articolul 81 alineatul (7) și articolul 89 alineatul (3), modificate prin Legea 222/2008. A se vedea capitolul 3.2 și nota de subsol de la capitolul 4.4 de mai sus.

RESTREINT UE

7.1.7. Difuzarea informațiilor privind MEA

Autoritățile române (în special Ministerul Justiției) au depus eforturi pentru a le oferi judecătorilor și a procurorilor un acces adecvat la surse de informații bine structurate și actualizate legate de diversele aspecte ale mandatului european de arestare. Acest acces poate fi obținut în special prin intermediul unei pagini web ușor accesibile și bine documentate a Ministerului Justiției (care cuprinde mai multe trimiteri utile la alt conținut), precum și sub forma manualelor publicate și puse de către minister la dispoziția instanțelor locale și a unităților de parchet. De asemenea, echipa de experți apreciază publicarea on-line de către Curtea de apel Craiova și Înalta Curte de Casație și Justiție a jurisprudenței lor.

7.2. CONCLUZII PRIVIND ACTIVITATEA ROMÂNIEI ÎN CALITATE DE STAT MEMBRU EMITENT

Chestiuni

7.2.1. Localizarea persoanelor urmărite în România

Pe parcursul vizitei la BCN Interpol, echipa de experți a fost informată că în ultimele șase luni în România au fost arestate 30 de persoane împotriva cărora s-au emis MEA. Conform funcționarilor chestionați, acest lucru indică faptul că sistemul pentru căutarea pe teritoriul național în vederea executării mandatelor naționale de arestare nu funcționează în mod corespunzător. De asemenea, experții au constatat că instanțele aplică standarde diferite în ceea ce privește evaluarea cerinței ca persoana căutată să se afle în străinătate, o condiție necesară pentru emiterea MEA.

În opinia echipei de experți, se recomandă ca autoritățile române să stabilească o metodă comună de verificare a prezenței persoanelor căutate în România înaintea emiterii MEA, pentru a evita utilizarea acestui instrument în cazurile în care persoana poate fi localizată pe teritoriul lor și pentru a evita dificultățile în coordonarea MEA cu cazurile de urmărire penală privind aceeași persoană în alte jurisdicții.

RESTREINT UE

7.2.2. MEA multiple

Echipa de experți a constatat lipsa de coordonare în domeniul emiterii MEA, în special în cazurile de urmărire penală și în cele mixte (urmărire/condamnare). Atunci când există mai multe cauze pentru care MEA ar trebui emis în legătură cu aceeași persoană căutată, instanțele din România (sau procurorii care înaintează instanței moțiunea de emiterie a MEA) nu dispun de posibilitatea de a coordona procesul de emiterie pentru a putea transmite MEA în mod coordonat (la date apropiate). În cazul în care se cunoaște locația persoanei căutate, iar spre executare este trimis un singur MEA, ar putea apărea probleme legate de aplicarea ulterioară a regulii specialității. La fel ca în cazul altor state, în practică se poate întâmpla deseori ca, în absența unei coordonări corespunzătoare, să fie trimis și executat un singur MEA, cauzele rămase fiind supuse unei proceduri incerte și anevoioase de obținere a consimțământului statului de executare pentru desfășurarea urmăririlor ulterioare. Se pare că în România nu există, cu excepția cazurilor de condamnare, și nici nu este prevăzută introducerea unui mecanism care să asigure cel puțin un nivel minim de coordonare necesară în această privință. Echipa de experți nu intenționează să sugereze că, în cazurile de urmărire sau în cazurile de condamnare, ar trebui emis un singur MEA care să includă toate cauzele într-un singur document, dar este de părere că ar trebui introdus un sistem de verificare sistematică, de rutină, a tuturor chestiunilor nesoluționate (de exemplu de către poliție sau prin căutări în bazele de date disponibile)

7.2.3. Raportări ale statelor membre de executare

Autoritățile române au indicat că majoritatea statelor membre de executare nu informează autoritățile emitente cu privire la progresele înregistrate în procedurile MEA. Acestea au remarcat, de asemenea, faptul că un număr redus de state membre notifică autoritatea emitentă cu privire la decizia de predare sau furnizează detalii cu privire la perioada de timp petrecută de persoana solicitată în detenție în așteptarea predării. Echipa de experți împărtășește preocupările exprimate de autoritățile române pe marginea acestui subiect.

7.2.4. Proportionalitate

Conform cifrelor¹ furnizate în cursul vizitei, în aproximativ 75 % din cazuri, infracțiunea care stă la baza MEA nu corespunde niciuneia dintre categoriile enumerate la articolul 2 alineatul (2) din decizia-cadru². În 45% din cazuri în 2007, respectiv în 37% din cazuri în 2008, „furtul agravat” a stat la baza emiterii MEA. Având în vedere aceste date, se ridică problema proporționalității.

¹ Toate datele privind anul 2008 din acest capitol se referă la perioada 01.01.2008 - 31.10.2008.

² 2007: 714 de cazuri din 931; 2008: 363 de cazuri din 499.

RESTREINT UE

În acest sens, autoritățile române au precizat că pragul de patru ani necesar pentru emiterea unui mandat național de arestare funcționează ca un filtru în ceea ce privește MEA în vederea urmăririi penale¹. De asemenea, acestea au remarcat faptul că sistemul românesc asigură posibilitatea unui proces în lipsă, indiferent de durata pedepsei care ar putea fi impusă la încheierea procedurilor. Astfel se justifică numărul extrem de scăzut al MEA în vederea urmăririi în comparație cu numărul MEA în vederea condamnării: de fapt, potrivit informațiilor furnizate, MEA în vederea urmăririi reprezintă mai puțin de 8% din totalul MEA emise de autoritățile române².

În ceea ce privește MEA în vederea condamnării, cu toate că nu pot fi ridicate obiecții referitoare la respectarea pragurilor pentru pedepse impuse prin decizia-cadru, echipa de experți constată că, potrivit explicațiilor date de personalul din domeniu consultat, în general, legislația română este foarte severă atât în ceea ce privește acțiunile incluse în categoria faptelor penale cât și în ceea ce privește nivelurile pedepselor. În acest sens ar trebui să se ia act de faptul că pentru mai mult de jumătate din MEA în vederea condamnării emise de autoritățile române în 2007, respectiv 2008, pedeapsa închisorii pronunțată era mai mică de trei ani³.

7.3. CONCLUZII PRIVIND ACTIVITĂȚILE ROMÂNIEI ÎN CALITATE DE STAT MEMBRU DE EXECUTARE

7.3.1. Chestiuni

7.3.1.1. Clasarea cauzei

Articolul 88¹ alineatul (5) din legea de punere în aplicare⁴ prevede că procurorul „dispune clasarea” cauzei în cazul în care din verificările efectuate la primirea MEA rezultă „în mod neîndoielnic” că persoana solicitată nu se află pe teritoriul României. Cu toate acestea, consecințele acțiunii respective nu sunt descrise în lege, în special dacă o astfel de clasare are un efect definitiv și anume dacă este necesar un nou MEA în cazul în care persoana în cauză este localizată ulterior în România. Echipa de experți a înregistrat mai multe opinii pe marginea acestei chestiuni. Funcționarii CCPI și anumiți procurori consideră că, pentru a redeschide cauza, autoritatea emitentă trebuie să transmită un nou MEA, în timp ce alți procurori și judecători, inclusiv judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție consultați au fost de părere că MEA inițial rămâne valabil și executoriu. Echipa de experți consideră că această

¹ A se vedea capitolul 3.1 de mai sus.

² În 2007 și 2008 au fost emise 50, respectiv 37 MEA în vederea urmăririi.

³ 2007: 483 din 881; 2008: 265 din 460.

⁴ Această dispoziție a fost introdusă prin Legea 222/2008.

RESTREINT UE

chestiune ar trebui clarificată, mai ales având în vedere consecințele pe care le poate avea în relațiile cu alte state membre în care reemiterea MEA pune probleme.

7.3.1.2. Arestarea pe baza unei alerte Interpol (anunț roșu)

Una dintre dispozițiile introduse de Legea 222/2008 este articolul 88³, conform căruia o persoană poate fi arestată în urma unui anunț roșu Interpol având la bază un MEA (numai) în caz de urgență. Dispoziția respectivă este concepută ca o excepție de la normele generale privind arestarea. În cursul chestionărilor, echipa de experți nu a primit un răspuns clar privind definiția și domeniul de aplicare al acestei „clauze de excepționalitate”. În acest sens, la BCN Interpol experții au fost informați cu privire la faptul că parchetele au emis instrucțiuni divergente cu privire la această chestiune. Echipa de experți consideră că ar trebui adoptată o abordare uniformă privind această chestiune.

7.3.1.3. Măsuri preventive neprivative de libertate

Experții consideră că legea de punere în aplicare nu clarifică în ce etapă și în ce condiții se pot aplica, în cadrul procedurilor MEA, măsuri alternative detenției. De fapt, conform informațiilor furnizate, se pare că autoritățile judiciare române optează întrucâtva în mod automat pentru detenție fără a lua în considerare alte opțiuni. Această idee a fost subliniată de apărătorii chestionați care consideră că normele privind arestarea preventivă sunt aplicate mai strict în chestiuni legate de MEA decât în proceduri interne.

Echipa de evaluare este de părere că, în orice caz, aplicarea măsurilor preventive ar trebui precedată de o examinare atentă a cauzei, și că ar trebui să se acorde atenția necesară aplicării altor măsuri decât detenția în cazurile corespunzătoare, atunci când se consideră că nu există un risc de fugă.

RESTREINT UE

7.3.2. Bune practici

7.3.2.1. Flexibilitate în tratarea MEA primite

Autoritățile române dau dovadă de flexibilitate în ceea ce privește punerea la dispoziție a MEA originale: faxul (și e-mailul) sunt acceptate chiar și în cazul unei decizii privind predarea. De asemenea, este apreciată opțiunea legiuitorului român de a accepta MEA în limbile engleză sau franceză, oferindu-le astfel autorităților emitente din alte state membre o posibilitate practică ce poate contribui la accelerarea procedurii.

7.3.2.2. Rapiditatea procedurii

Legea română de punere în aplicare trebuie apreciată pentru impunerea unor termene stricte pentru judecarea cauzelor MEA. Mai mult, echipa de experți consideră că, în general, MEA sunt prelucrate de autoritățile române în mod rapid și eficient, cu respectarea termenelor impuse de lege.

7.3.2.3. Recunoașterea hotărârilor străine

Este apreciată practica reflectată în legea de punere în aplicare privind recunoașterea unei sentințe pronunțate pe cale incidentală împotriva unui cetățean român în cadrul procedurii de executare a MEA, în cazurile în care se aplică motivul de refuz prevăzut la articolul 4 alineatul (6) din directiva-cadru.

8. RECOMANDĂRI

8.1. RECOMANDĂRI ADRESATE ROMÂNIEI

LA NIVEL GENERAL

Recomandarea 1.- Să încurajeze contactele directe ale autorităților judiciare competente cu omologii lor din străinătate și să întreprindă măsurile necesare în vederea stabilirii unor astfel de contacte (inclusiv echipamentul de telecomunicații adecvat) (a se vedea 7.1.3).

Recomandarea 2.- Să promoveze specializarea autorităților judiciare în cauze legate de MEA (a se vedea 7.1.4).

Recomandarea 3.- Să instituie mecanisme corespunzătoare, capabile să furnizeze informații complete, actualizate și ușor accesibile, pentru colectarea și prelucrarea datelor privind MEA primite și transmise (a se vedea 7.1.5).

RESTREINT UE

Recomandarea 4.- Să continue eforturile pentru a oferi programe sistematice de formare în chestiuni legate de MEA, precum și cursuri de limbă pentru personalul din domeniu (judecători, procurori și personalul instanțelor) (a se vedea 7.1.6).

Recomandarea 5.- Să ia măsurile considerate adecvate pentru a promova formarea avocaților în chestiuni legate de MEA (a se vedea 7.1.6).

ÎN CALITATE DE STAT MEMBRU EMITENT

Recomandarea 6.- Să instituie o practică uniformă pentru a verifica dacă o persoană căutată este localizată pe teritoriul României înainte de a emite un MEA (a se vedea 7.2.1).

Recomandarea 7.- Să elaboreze mecanisme pentru a permite autorităților judiciare să verifice existența unor cauze nesoluționate împotriva anumitor persoane înaintea emiterii unui MEA (a se vedea 7.2.2).

ÎN CALITATE DE STAT MEMBRU DE EXECUTARE

Recomandarea 8.- Să promoveze înțelegerea uniformă a efectelor clasării cauzei în temeiul articolului 88¹ alineatul (5) din legea de punere în aplicare, de exemplu prin elaborarea unor orientări adresate procurorilor (a se vedea 7.3.1.1).

Recomandarea 9.- Să instituie o practică uniformă în ceea ce privește aplicarea articolului 88³ din legea de punere în aplicare privind reținerea și arestarea persoanei solicitate pe baza unei alerte Interpol (a se vedea 7.3.1.2).

Recomandarea 10.- Să adopte măsurile necesare pentru a promova utilizarea măsurilor preventive alternative detenției în cauzele legate de MEA, atunci când este cazul, inclusiv – dacă este necesar – să modifice articolul 90 din legea de punere în aplicare (a se vedea 7.3.1.3).

8.2. RECOMANDĂRI ADRESATE ALTOR STATE MEMBRE

Recomandarea 12.- Să ia măsurile necesare pentru a furniza autorităților emitente informațiile prevăzute la articolul 22 și la articolul 26 alineatul (2) din decizia-cadru (a se vedea 7.1.7).

RESTREINT UE

Recomandarea 13.- Să ia în considerare luarea măsurilor necesare (inclusiv, atunci când este necesar, modificarea legislației) pentru a accepta MEA în alte limbi decât limba națională, inclusiv în limbile cel mai frecvent utilizate (a se vedea 7.3.2.1).

Recomandarea 14.- Să promoveze crearea, difuzarea și utilizarea sistematică a instrumentelor de asistență și de orientare, în special în format electronic, privind cele mai bune practici și legislația referitoare la MEA (a se vedea 7.1.7).

Recomandarea 15.- Să încurajeze contactele directe între autoritățile judiciare implicate în cazurile MEA (a se vedea 7.1.3).

Recomandarea 16.- Să reevalueze termenele stricte pentru primirea versiunilor lingvistice corespunzătoare ale MEA (a se vedea 7.3.1.4).

Recomandarea 17.- Să ia în considerare acceptarea MEA transmise prin fax sau e-mail, atunci când autenticitatea acestora nu este pusă sub semnul întrebării (a se vedea 7.3.2.1).

Recomandarea 18.- Să ia în considerare exemplul României în ceea ce privește executarea unei sentințe străine pe cale incidentală în cadrul procedurilor MEA în cazurile în care se aplică articolul 4 alineatul (6) din decizia-cadru (a se vedea 7.3.2.3).

8.3. RECOMDARI ADRESATE UNIUNII EUROPENE

Recomandarea 19.- Să ia în considerare modificarea deciziei-cadru pentru a permite emiterea și executarea MEA în cazul infracțiunilor conexe (a se vedea 4.14).

Recomandarea 20.- Să ia în considerare posibilitatea de a stabili un număr limitat de limbi de circulație în care să fie emise MEA (a se vedea 7.3.2.1).

Recomandarea 21.- Să ia în considerare modificarea deciziei-cadru prin introducerea unui termen-standard rezonabil pentru transmiterea versiunilor lingvistice corespunzătoare ale MEA (7.3.1.4).

Recomandarea 22.- Să instituie un mecanism de monitorizare în ceea ce privește rezultatul evaluărilor desfășurate în cadrul celei de a patra runde de evaluări reciproce (a se vedea 7).

RESTREINT UE

ANEXA A

PROGRAMME FOR VISIT

Tuesday 18 November

- 8³⁰ Pick up from the hotel and transfer to the Ministry of Justice
8⁵⁵ Arrival to the Ministry of Justice
9⁰⁰ Ministry of Justice (MoJ), Welcome Meeting
9¹⁵ Plenary Working Meeting with the experts from the Directorate for International Law and Treaties (representatives of the Romanian Central authority): organization role and activity of the Ministry of Justice as the central authority in the application of the European Arrest Warrant (EAW), legislation and statistics on EAW
12⁰⁰ Transfer to the National Institute of Magistracy
12¹⁵ NIM building, Lunch
13⁴⁵ National Institute of Magistrates (NIM) and National School of Clerks (NSC)
Working Meeting with the representatives of the National Institute of Magistracy: role of NIM in the initial and continuing training of magistrates on the judicial cooperation in criminal matters (activity and results)
Working Meeting with the representatives of the National School of Clerks: role of NSC in the initial and continuing training of clerks on the judicial cooperation in criminal matters (activity and results)
15³⁰ Transfer to the Prosecutor Office of the High Court of Cassation and Justice
15⁴⁵ Prosecutor Office of the High Court of Cassation and Justice
Working Meeting with the representatives of the Prosecutor Office of the High Court of Cassation and Justice and with prosecutors from the Prosecutor Office of the Court of Appeal of Bucharest (involved in the execution of EAW) and from the Prosecutor Office of the Court of District Court of Bucharest and the Local Court of the Sixth Sector of Bucharest (involved in the issuing of EAW): role and activity of the prosecutors in the issuing and the execution of EAW (activity and results)
18⁰⁰ Transfer to hotel
19⁰⁰ Transfer to dinner
19³⁰ Restaurant, dinner hosted by the Ministry of Justice
21¹⁵ Transfer to hotel

Wednesday 19 November

- 8³⁰ Pick up from the hotel and transfer to the Palace of Justice
8⁵⁵ Arrival to the Palace of Justice
9⁰⁰ Court of Appeal of Bucharest
Working Meeting with the judges from the Court of Appeal of Bucharest and from the District Court of Bucharest and Local Courts from Bucharest: role and activity of the judges in the issuing and the execution of EAW (activity and results)
11³⁰ Romanian Bars Association
Working Meetings with the Lawyers from the Romanian Bars Association and from the Bucharest Bar Association: role and activity of the lawyers in the execution of EAW (activity and results)
12³⁰ Transfer to restaurant
13⁰⁰ Lunch offered by the Prosecutor Office of the High Court of Cassation and Justice

RESTREINT UE

- 15⁰⁰ Transfer to the Parliament Palace
15¹⁰ Visit of the Parliament Palace
16¹⁰ Working Meetings with the representatives of the Interpol Office, Sirene Office, Europol and General Inspectorate of the Romanian Police: role and activity of the police in the proceedings of EAW (activity and results)
18¹⁰ Transfer to the hotel
19³⁰ Transfer to dinner
19⁴⁵ Dinner hosted by the Ministry of Interior and Administrative Reform
21¹⁵ Transfer to the hotel Parliament

Thursday 20 November

- 7¹⁵ Pick up from the hotel. Departure to Craiova (traveling by car)
9⁴⁵ Prosecutor Office Of the Court of Appeal of Craiova
10⁰⁰ Court of Appeal of Craiova and the Prosecutor Office of the Court of Appeal of Craiova. Working Meeting with the judges and prosecutors (issuing and executing authorities)
13¹⁵ Transfer to Academic House
13²⁰ Lunch offered by the Court of Appeal of Craiova and the Prosecutor Office of the Court of Appeal of Craiova
14⁵⁰ Return to Bucharest via Curtea de Argeş
16⁰⁰ Visit of the Monastery Curtea de Argeş
16⁴⁵ Departure to Bucharest
19³⁰ Arrival to the hotel
20³⁰ Dinner hosted by the Ministry of Justice

Friday 21 November

- 7⁴⁵ Pick up from the hotel. Transfer to the High Court of Cassation and Justice
8²⁰ Arrival to the High Court of Cassation and Justice
8³⁰ High Court of Cassation and Justice
Working Meeting with the judges from the High Court of Cassation and Justice
10⁰⁰ Transfer to the Ministry of Justice
10²⁰ Ministry of Justice. Debriefing at the Ministry of Justice
11⁴⁰ Transfer to the airport (departures at 14:35 and 14:40)
13³⁰ Transfer to the airport

RESTREINT UE

ANEXA B

LIST OF PERSONS INTERVIEWED

Ministry of Justice

Welcome Meeting with Mr. Sorin Mihai STĂNESCU, Prosecutor, Secretary of State

Plenary meeting with the Directorate of International Law and Treaties

Mr. Florin Răzvan RADU, director

Ms. Mariana ZAINEA, Head of Division

Ms. Cătălina MIRON, legal adviser

Ms. Raluca SIMION, legal adviser

Ms. Magdalena LEPĂDATU, legal counselor for european affairs

Ms. Dana Maria ROMAN, legal adviser

National Institute of Magistracy (NIM)

Mr. Dragoș Nicolae DUMITRU, prosecutor, deputy director

Ms. Diana-Elena UNGREANU, judge, deputy director

Ms. Mihai UDROIU, trainer of NIM on judicial cooperation in criminal matters

Ms. Tudorel ȘTEFAN, trainer of NIM on community law

Ms. Diana MIHĂILĂ, Head of Department for Continuing Training

Ms. Gianina RADU, legal counselor for European affairs

National Scholl of Clerks (NSC)

Ms. Ana Maria FILIP, judge, trainer

Ms. Miruna GHICA, judge, trainer

Ms. Camelia PANAITESCU ALEGRIA, judge, Department for International Relationships

Prosecutor Office of the High Court of Cassation and Justice

Ms. Daniela Eugenia BADICA, chief prosecutor of the Office for International Judicial Cooperation

Ms. Laura CEH, chief prosecutor of the Office for International Mutual Legal Assistance from the Directorate for the Investigation of Organized Crime and Terrorism

Ms. Aura ȘCHIOPU, prosecutor, Office for International Judicial Cooperation

Mr. Cătălin POPESCU, chief prosecutor of the Section for Special Procedures from the Prosecutor Office of the Court of Appeal of Bucharest

Mr. Nicolae NEAGOE, chief prosecutor of the Section for Special Procedures from the Prosecutor Office of the Court of Appeal

Ms. Iulia PETRESCU, prosecutor of the Prosecutor Office of the Court of Appeal of Bucharest

Mr. Valerică DABU, Prosecutor Office of the District Court of Appeal of Bucharest

Mr. George MILITARU, Prosecutor Office of the Local Court of Bucharest the Sixth Sector of Bucharest

Ms. Ruxandra IONESCU, prosecutor of Local Court of Bucharest the Second Sector of Bucharest.

Court Appeal of Bucharest

Mr. Lucian POPESCU, judge, Vice President

Mr. Stan MUSTAȚĂ, judge, President of the First Section

Ms. Elena URSULESCU, judge, President of the Second Section

Ms. Mihai OPRESCU, judge of the First Section

Ms. Nicoleta GRIGORESCU, judge of the Second Section

Mr. Florea DUȚĂ, judge of the Second Section

RESTREINT UE

Ms. Grația CONSTANTIN, judge from the Second Section
Ms. Cătălin PAVEL, Judge, President of the Criminal Section of the Local Court of the Second Sector of Bucharest
Ms. Melania BEJENAR, Judge of the Criminal Section of the Local Court of the Third Sector of Bucharest
Mr. Mihai COMA, judge of the Criminal Section of the Local Court of the Fourth Sector of Bucharest.

Romanian Bars Association

Mr. Mircea STÂNCULESCU, lawyer, Vicepresident
Mr. Ion ILIE-IORDĂCHESCU, lawyer, Decan
Mr. Mihnea STOICA, lawyer
Mr. Ion LAZĂR, lawyer

INTERPOL National Office

Mr. Bogdan CONSTANTINESCU, specialist police officer
Ms. Magdalena VLĂDUCĂ, specialist police officer
Mr. Dragoș AGAPIE, specialist police officer
Mr. Mihai FLUTUR, specialist police officer
Mr. Alexandru RĂZVAN, specialist police officer

SIRENE

Ms. Alexandra STOICA, Head

EUROPOL

Ms. Florin DASCĂLU, specialist police officer

Court Appeal of Craiova

Ms. Iriza CONSTANTIN, judge, vice-president of the Craiova Court of Appeal
Mr. Aurel ILIE, judge, President of Criminal Section
Mr. Mircea ȘELEA, judge
Mr. Doru FILIMON, judge
Ms. Valentina TRIFĂNESCU, judge
Ms. Denis GHERVASE, judge, President of the Local Court of Local Court Craiova

District Court of Doli

Ms. Claudia LĂUTARU, judge, President of the Criminal Section
Ms. Laura UDREA, President of the Section for Minors

Prosecutor office of the Court of Appeal of Craiova

Ms. Valerica MIREA, prosecutor
Mr. Constantin CERGĂ, prosecutor
Mr. Florin GRECU, Prosecutor from the Prosecutor Office of the District Court of Craiova

High Court of Cassation and Justice

Mr. Anton PANDREA, judge, Vice-president
Ms. Livia STANCIU, judge, President of the Criminal Section
Ms. Rodica Aida POPA, judge of Criminal Section
Ms. Rodica COSMA, judge of the Criminal Section

RESTREINT UE

ANEXA C

LIST OF ABBREVIATIONS/GLOSSARY OF TERMS

ACRONYM ABBREVIATION TERM	ENGLISH EXPLANATION
CCP	Code of Criminal Procedure
EAW	European Arrest Warrant
ECHR	European Convention of Human Rights
EJN	European Judicial Network
IPCC	International Police Cooperation Centre
MOJ	Ministry of Justice
Interpol NCB	Interpol National Central Bureau
NIM	National Institute of Magistracy
SIS	Schengen Information System
TEU	Treaty of the European Union
